

Φώτα ολόφωτα στο Αείφωτο Φανάρι

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Στην εορτή των Θεοφανείων και τα μηνύματα που στέλνει, αλλά και στη κατάσταση που έχει διαμορφωθεί με αφορμή τη χορήγηση της ουκρανικής αυτοκεφαλίας, αναφέρεται σε άρθρο του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Προικοννήσου κ. Ιωσήφ. Ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων αναφέρει ότι απόφαση της χορηγήσεως της Αυτοκεφαλίας στην Εκκλησία της Ουκρανίας είναι ίσως η πιο γενναία απόφασης της 27ετούς ευλογημένης Πατριαρχίας του Οικουμενικού Πατριάρχου.

Διαβάστε το άρθρο του Σεβασμιώτατου

Πάντα ή έορτή τῶν Θεοφανίων στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἔχει τήν αἴγλη καί τήν κατάνυξη πού μιᾶνε στά πιά βαθειά στρώματα τῆς καρδιάς τῶν πιστῶν. Καί τῶν Ρωμίων καί τῶν Ὁρθοδόξων γενικώτερα. Ἡ σεμνότητα τῆς Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Λειτουργίας, ἡ λιτότητα τοῦ ἁγιασμοῦ, χωρίς περιττές φιοριτοῦρες καί κοσμικότητες, ἡ δωρικότητα τῆς ψαλμωδίας τῶν Πατριαρχικῶν Χορῶν, τό κάθε τι, ἔχουν κάτι ξεχωριστό νά ποῦν στήν ψυχή τῶν κουρασμένων ἀπό τήν κοσμική φλυαρία καί περπέρεια Χριστιανῶν. Κι ὁ παγωμένος Κεράτιος γίνεται κολυμβήθρα χάριτος γιά πολλά παλληκάρια πού θέλουν νά πιάσουν τό Σταυρό καί νά τόν παραδώσουν στόν Πατριάρχη. Κάποτε ἀνάμεσά τους βουτοῦν καί Τοῦρκοι, Μουσουλμάνοι ἀσφαλῶς, πού τούς συγκινεῖ ἡ μυσταγωγία καί ἡ κρυφή χάρη τῶν

Πατριαρχικῶν ἱερῶν δρωμένων. Θυμᾶμαι δημοσιογράφο μεγάλης τουρκικῆς ἐφημερίδας νά βουτάη, νά πιάνη αὐτός τόν Σταυρό καί νά τόν παραδίδῃ στόν Πατριάρχη φιλῶντας τό χέρι του, μέ κάποια δόση ἐνοχῆς πού τόλμησε νά ἐπέμβῃ στά τῶν Χριστιανῶν, καί μάλιστα μέ τόση ἐπιτυχία! Κι ὁ Πατριάρχης, προνοητικός πάντα, νά βγάξῃ ἀπό τήν τσέπη, ἀντί γιά Σταυρό, τό ἀντίγραφο ἑνός μεταλλίου καί νά τοῦ τό προσφέρῃ χαμογελαστός. Ἐπακολούθησε τήν ἐπαύριο ἕνα ὑπέροχο πρωτοσέλιδο-ὕμνος στήν Πατριαρχική ἀρχοντιά καί εὐρύτητα πνεύματος ...

Ἀλλά τά φετεινά Θεοφάνια χαρακτηρίζονται ἀπό τόν ξεχωριστό φωτισμό ἑνός μεγάλου Λαοῦ, πού ὡς προχθές ὁ μοσχοβίτικος ἱμπεριαλισμός (ἐκκλησιαστικός καί πολιτικός) τόν κρατοῦσε ἀνάλγητα στό σχίσμα καί στό «ἀνάθεμα». Περισσότερα ἀπό 25 ἑκατομμύρια (!) Ὁρθόδοξους Χριστιανούς τῆς Οὐκρανίας, παιδιά ὡς χθές ἑνός κατώτερου Θεοῦ, ἀποπαίδια τῆς Ἐκκλησίας, προδομένα ἀπό τοὺς πνευματικούς των πατέρες καί ἡγέτες, ἄνοιξε ἡ μεγάλη ἀγκαλιά τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας, μέ τήν γενναία ἀπόφαση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου καί τῆς Συνόδου τοῦ μαρτυρικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καί τοὺς δέχτηκε στή ζεστασιά τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, πού ἦρθε στόν κόσμον μας νά ἀγκαλιάσῃ τοὺς ἀπερριμένους καί περιφρονημένους, «τά μωρά τοῦ κόσμου καί ἐξουθενημένα» καί νά τά εἰσαγάγῃ στή Βασιλεία Του. Τά Φῶτα τοῦ 2019 σηματοδοτοῦν τόν ἐπαναφωτισμό τῆς ἐκκλησιαστικῆς πορείας καί ζωῆς τοῦ Οὐκρανικοῦ Λαοῦ, καθὼς τήν ἅγια αὐτὴ ἡμέρα θά λάβουν ἀπὸ τά χέρια τοῦ Πρώτου τῆς Ὁρθοδοξίας τόν πολυπόθητο Τόμο τῆς Αὐτοκεφαλίας τους, Τόμο πολυτιμότερο ἀπὸ κάθε Χρυσόβουλο καί Οὐκάζιο Αὐτοκρατορικό. Κι αὐτό γιατί μέ τόν Τόμο αὐτόν, πέρα ἀπὸ τήν ἐκκλησιαστικὴ ἀνεξαρτησία, οὐσιαστικά διασφαλίζεται καί ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια τοῦ ταλαιπωρημένου μεγάλου αὐτοῦ λαοῦ. Τήν ἡμέρα τῶν φετεινῶν Ἐπιφανίων, ὁ Μητροπολίτης Ἐπιφάνιος Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας, ἀναγνωρίζεται ἐπίσημα ὡς πνευματικός πατέρας καί ἐκκλησιαστικός ταγός τοῦ Οὐκρανικοῦ Λαοῦ καί ἀναλαμβάνει ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων τήν ὕψιστη εὐθύνη νά ὁδηγῇ τό εὐσεβές Ἔθνος του στήν ὁδὸ τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως καί σωτηρίας. Ὅντως «ἐπεφάνη ἡ Χάρις ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις» καί χαίρουν οἱ Ἄγγελοι μαζί μέ τοὺς ἀνθρώπους γι' αὐτό καί χαίρονται διπλᾶ οἱ Οὐκρανοὶ πιστοὶ καί μαζί τοὺς ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ὁ προστάτης τοῦ Κιέβου, καί ὅλος ὁ μέγας χορός τῶν Ἀγίων πού ἀνέδειξε τό ἔθνος αὐτό στά χίλια-τόσα χρόνια ἀπὸ τόν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φωτισμό καί ἐκχριστιανισμό του.

Ἡ ἀπόφαση τῆς χορηγήσεως τῆς Αὐτοκεφαλίας στήν Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας εἶναι ἴσως ἡ πιό γενναία ἀπόφαση τῆς 27ετοῦς εὐλογημένης Πατριαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Ὁ Παναγιώτατος, μέ ὑψηλό αἶσθημα εὐθύνης, ἀφουγκράσθηκε τά μηνύματα τῶν καιρῶν, ἀλλὰ καί τήν κραυγὴ τοῦ πόνου τοῦ πολυάριθμου Οὐκρανικοῦ λαοῦ, τό παράπονο τῶν σκληρὰ

δοκιμασθέντων πιστῶν τῆς «Μικρᾶς Ρωσσίας», καί, κάνοντας χρήση τῶν προνομίων πού δίδουν στόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἱ Ἱεροί Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τά ἀρχαῖα θέσμια καί ἡ σεβάσμια Κανονική Τάξη καί Παράδοσή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἐθεράπευσε τήν θεομίσητη κατάσταση τῆς ἀποκοπῆς τόσων ἑκατομμυρίων Ὁρθοδόξων πιστῶν ἀπό τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία, προέβη Συνοδικῶς στή χειραφέτησή τους καί στήν ἀνάδειξή τους στό status τῆς 15ης Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς οἰκογενείας τῶν Ὁρθοδόξων. Ἐναντίον αὐτῆς τῆς γεμάτης ἀπό ἀγάπη Χριστοῦ καί κήδος ὑπέρ τόσον ψυχῶν γιά τίς ὁποῖες ὁ Κύριος ἐνανθρώπησε καί σταυρώθηκε, ἐπιχειρήματα λογικά κανονικά, ἐκκλησιαστικά, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ! «Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης» γι' αὐτή τήν κενωτική φιλανθρωπία τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία γιά μιά ἀκόμη φορά διαμοιράζει, ὅχι τά ἱμάτιά της, ἀλλά τίς ἴδιες τίς σάρκες της, χάριν τῆς σωτηρίας τῶν παιδιῶν της. Ὅπως τό ἔκαμε καί παλαιότερα γιά τή Ρωσία, γιά τήν Ἑλλάδα, γιά τή Σερβία, γιά τή Ρουμανία, γιά τή Βουλγαρία, γιά τήν Ἀλβανία, γιά τήν Πολωνία, γιά τήν Τσεχία καί Σλοβακία (κι ἄς μή θέλουν κάποιοι ἀγνώμονες νά τό θυμοῦνται!). Ἀλλά «τοῦ σκότους ὁ προστάτης» ἔχει συνέμπορο τόν ρωσικό ἱμπεριαλισμό, ὁ ὁποῖος ἐκ στόματος «ἀδελφικοῦ» Πατριαρχικοῦ, ἀλλά καί Πουτινικοῦ καισαρικοῦ, ἐρεύγεται ἀρρητ' αθέμητα, βλάσφημα, συκοφαντικά καί ἀνόσια, ὧν οὐκ ἐστίν ἀριθμός, ἐναντίον τοῦ σεπτοῦ προσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί τοῦ Πρωτοθρόνου καί Πρωτευθύνου Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καί δέν μένουν μόνον στά λόγια ἀλλά καί προχωροῦν σέ ἀπειλές καί ἐξαγορές συνειδήσεων, πειθαναγκασμούς, στρεβλώσεις, ἐκβιασμούς καί ὑποχθόντες διεργασίες. Ἀπό τόν 10' αἰῶνα πριονίζουν συστηματικά τό δένδρο τῆς Ρωμιοσύνης καί τά δίκαια τῆς Μητέρας (καί δικῆς τους) Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Βουλγαρική Ἐξαρχία καί Σχίσμα, ἐξαραβισμός τοῦ Ρωμαϊκοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, ἐκρωσισμός τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὑπονόμευση Πατριαρχείων Ἱεροσολύμων καί Ἀλεξανδρείας, πανσλαβισμός σ' ὅλη τή Χριστιανική Ἀνατολή, εἶναι μόνο μερικά ἀπό τά ἔργα καί τίς ἡμέρες τοῦ ἀδελφοῦ Ξανθοῦ Γένους εἰς βάρος τῆς Πονεμένης Ρωμιοσύνης. Λίγη προσεκτική μελέτη τῶν ἱστορικῶν πηγῶν βεβαιώνει τόν πικρόν λόγον τό ἀσφαλές. Τό ἐκκλησιαστικό τῆς Οὐκρανίας ἀπλῶς ἔδωσε τήν εὐκαιρία νά καταπέση τό προσωπεῖον καί νά ἀποκαλυφθοῦν οἱ σκοτεινοί διαλογισμοί καρδιῶν καθ' ὑπόκρισιν ἀδελφικῶν καί ἡκιστα Χριστιανικῶν. Καί στό σημεῖο αὐτό θαυμάζουμε τό μεγαλεῖο τῆς ἀνδρικῆς γενναιότητος καί ἐκκλησιαστικῆς ὑπευθυνότητος τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Ἀψηφᾷ τήν ἀδίστακτη ἐπιθετικότητα καί τή λυσσώδη ἀντίδραση τῆς Μόσχας καί τῶν διαφόρων συνοδοιπόρων της. Ἀψηφᾷ τήν πολιτική τῆς κοσμικῆς ἰσχύος καί τῆς ρουβλικκῆς διαφθορᾶς. Ἀψηφᾷ τόν ὑπαρκτό κίνδυνο αὐτῆς τῆς ζωῆς καί προσωπικῆς του ἀκεραιότητος, μπροστά στό μεῖζον συμφέρον τῆς σωτηρίας ἑνός

λαοῦ δυόμιση καί πλέον δεκάδων ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Γιά τόν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο γιά πολλοστή φορά ἀποδεικνύεται ὅτι πάνω ἀπ' ὅλα εἶναι Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ καί ὅτι ὕψιστος νόμος εἶναι ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν. Ὁ μικρός τό δέμας Πατριάρχης γιά μιά ἀκόμη φορά ἀποδεικνύει ψυχικές καί πνευματικές διαστάσεις Γίγαντος! Ἄτλαντος, πού σηκώνει γερά στούς ὤμους του τόν κόσμον τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐθύνης τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας. Κάποτε ὁ Χαλκηδόνος Ἀθανάσιος τόν εἶχε ὀνομάσει νέο-Κυναίγειρο. Στήν περίπτωση τοῦ Οἰκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου τόν βλέπω νά δικαιώνει πλήρως τόν χαρακτηρισμό. Ἀλλά, τήν τελευταία λέξη στήν ἱστορία δέν τήν ἔχει ἡ κοσμική δύναμη, τό ἵππειον θράσος τῶν ἀριθμῶν καί τοῦ χρήματος, ἡ αὐταπάτη τῆς ἐξουσίας. Τήν τελευταία λέξη τήν ἔχει τό δίκιο καί ἡ Ἀγάπη. Τήν ἔχει ὁ Χριστός! Καί τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, ὁ Πατριάρχης του καί ἡ Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδός του, σ' αὐτή τήν τελευταία λέξη ἀφορῶντες χαρίζουν φέτος Φῶτα – Ὀλόφωτα στήν ἐν Οὐκρανίᾳ Ἐκκλησίᾳ καί στόν πολυτλήμονα καί βαρυδαίμονα Ὁρθόδοξο Οὐκρανικό Λαό.